REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administrațiune în Brașov și la următorele
BIROURI de ANUNȚURI:
în Viena la N. Dukes Nachf. Nux. Augenfeld & Emeric Lesner, Heinrich Schalek. A. Oppelik Nachf. Anton Oppelik.
în Budapesta: la A. V. Goldberger, Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsébet-korut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o seria garmond pe o colónă 10 banĭ pentru o publicare. — Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o seriă 20 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXVI.

„GAZETA“ iese în fiăcare ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șése lunĭ 12 cor., pe treĭ lunĭ 6 cor.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 fr., pe treĭ lunĭ 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-niĭ colectorĭ.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare, Târgul Inului Nr. 30, etagiu I.: Pe un an 20 cor., pe șése lunĭ 10 cor., pe treĭ lunĭ 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe 6 lunĭ 12 c., pe treĭ lunĭ 6 corónе. — Un esemplar 10 banĭ. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 35. **Brașov, Vinerĭ 14 (27) Februarie.** **1903.**

Probleme economice.

(Reuniunĭ de credit și economie. Societățĭ cooperative de producțiune și desfacere.)

II.

In loc de-a face tot posibilul pentru a desvolta nouĕ ramurĭ de producțiune națională, aducênd sacrificii seriόse pe terenurile diverse ale acestei producțiunĭ, vedem faptul curios, că inteligența nόstră cu carte de la sate și orașe, care dispune de mai multe mijlόce și pόte desfășura mai mult spirit de associațiune și de întreprindere decât sătenul simplu, acea inteligință găsesce mai nimerit, *de a-șĭ retrage capitalul moștenit dela părințĭ din afacerile părintescĭ orĭ din moșia agonisită*, și preferă a da moșia în parte orĭ cu arêndă la sătenĭ, ér capitalul de esploatare îl depune la vr'o bancă cu dobêndă. Bărbații noștri din inteligență tind în genere sĕ nu mai muncéscă și producă nimic prin munca și sudόrea proprie, ci aspiră a deveni și trăi ca rentierĭ, pensionarĭ. Agricultura, ḑic dênșii, că nu rentéză, nu le produce nicĭ moșia, nicĭ munca proprie, dér le produc banii alocațĭ la bancă, care le dă întâiŭ o frumόsă dobêndă, apoi jetόne și mărcĭ de presență, ca membri ai comitetului de administrație orĭ direcțiunei, apoi diverse plocόne și îndatorirĭ ale clienților băncii.

Decĭ clasa nόstră cultă, din muncitorĭ și producĕtorĭ direcțĭ, tinde a deveni o clasă consumătόre și de rentierĭ, pensionarĭ. Și este fόrte rĕu și mare pagubă acésta pentru o națiune tînĕră și care are sĕ lupte pentru esistența ei, cum este a nόstră, că se sustrag din lupta și concurența ḑilnică tocmai elementele cele mai instruite și mai oțelite, dedate cu asprimea vieței, ca și cu cuceririle unei viețĭ mai esigente, mai luxόse! Fiiĭ și nepoții noștri, carĭ se pomenesc și cresc în alt mediu social, și în alte împrejurărĭ relativ mai favorabile, vor fi mult mai puțin elasticĭ și apțĭ de sacrificii, și mai puțin resistențĭ ademenirilor și vor perde aprόpe cu totul contactul cu poporul — *cu opinca*.

Atât înmulțirea băncilor cât și a advocaților la noi este numai un progres relativ pentru popor și bunăstarea materială a poporului. Odinióră era advocatul public, care apĕra din oficiu pe cel nedreptățit și era instituția românéscă veche a *protimisului*, care apĕra și împiedeca înstrĕinarea averei familiare la boierĭ și moșnenĭ — și instituțiunea feudalității, care ținea și ocrotea pe iobagiŭ în casă și pe sesiunea lui, décă el îșĭ îndeplinea claca, dijma și angaralele. Aḑĭ, décă țĕranul nu-șĭ pόte achita la timp datoriile sale și nu pόte împăca pe creditorii sĕi, îl scόte din moșia și casa sa părintéscă advocatul și banca română, tot așa ca și advocatul și banca strĕină.

Sĕ luăm acum fapte concrete și sĕ observăm, de esemplu aparițiunile într'unul din ținuturile transilvane pure românescĭ, în vechea țéră și capitală a lui Radu Negru: *Făgăraș*.

In Făgăraș, un oraș de provincie cu vr'o 6000 locuitorĭ compușĭ din fel de fel de neamurĭ, sunt numai vr'o 20 advocațĭ între carĭ 10 românĭ, vr'o 4—5 adv. oltenĭ în Brașov și Zĕrnescĭ, apoi în scurt timp s'au înființat repede următόrele băncĭ românescĭ: „Furnica“ în Făgăraș la 1883 cu 120,000 cor. capital, „Olteana“ în Viștea-de-jos 1893 cu 40,000 cor., „Unirea“ în Vad 1893 cu 13,853 cor., „Parsimonia“ în Bran 1895 cu 60,000 cor., „Venețiana“ în Veneția-de-jos la 1901 cu 20,000 cor., „Porumbăceana“ în Porumbacul de-jos la 1900 cu 20,000 cor. și „Creditul“ în Zĕrnescĭ 1902 cu 120 000 cor. capital. Va sĕ ḑică în total vr'o 23—24 advocațĭ și 7—8 băncĭ la o populațiune pur-agricolă de circa 80,000 suflete.

Dér abia sunt în comitatul Făgărașului trei medicĭ românĭ, un singur farmacist român, nicĭ un inginer orĭ architect român, nicĭ un silvicultor român, și câțĭ-va, 10—11, brănișterĭ românĭ. Morile și morarii sunt ai strĕinilor.*)

Acésta este starea social-economică într'un comitat pur românesc fără proprietate mare strĕină, cu ferme model ale statului și cu multe ḑecimĭ de mii de jughere pădurĭ seculare (însĕ devastate pe alocurea) de ștejar, fag și brad, cu pășunĭ grase de munte, cu multe ape curgătόre, cu multe materii prime de tot soiul și apte pentru diferite întreprinderĭ industriale, cu cursurĭ de apă, avênd putere de sute și mii de cai, cursurĭ, ce ar puté servi la estragerea și utilisarea celor dintâi, deosebit de producțiunea vechie, agricultura primitivă și cultura vitelor antică.

Ei bine sĕ căutăm și cercetăm mai de aprόpe, carĭ sunt urmările și efectele unei atarĭ organisațiunĭ sociale *unilaterale* și în special care este influența, ce a esercitat'o înființarea atâtor băncĭ românescĭ, întru cât ele au mărit și perfecționat bogăția și producțiunea națională județiană. Simptomele sunt de tot triste, căcĭ în loc de progres și bunăstare materială, poporul sĕrăcesce și se ruinéză pe ḑi ce trece. Dela Vlădenĭ și Țințarĭ și pănă la capul celălalt al comitatului, la Porumbac, poporul nostru emigréză în massă în *America*, căcĭ România nu-i mai pόte hrăni pe toțĭ. Satele foste granițere cu ordinea și disciplina lor militară și severă din vremea graniței — Tohanul, Șinca, Ohaba, Vadul etc. etc. sunt aḑĭ mai mult sĕu mai puțin demoralisate, ca și satele pure boerescĭ Veneția, Comănele, Gridul, ⅔ din locuitorii lor astăḑĭ sunt dușĭ în România și numai ⅓ parte din locuitorĭ, de obiceiu copii și όmenii bĕtrânĭ, mai sunt acasă. Puținĭ locuitorĭ în aceste sate mai sunt, carĭ sĕ nu fi mers sĕ caute serviciu în Țéră! Bunăstarea materială și independența de odinióră au dispărut cu totul.

Emigrațiunea, ca consecință funestă și fatală a scăpătărei și miseriei, nu se pόte stângini și combate cu una cu două. Aḑĭ avem de luptat cu *absentismul* limitat în România vecină. Ér décă va începe serios ducerea în America în massă, atuncĭ vom avé perderĭ colosale în όmenĭ, ca și în avuția națională, mai cu sémă décă vor reuși câțĭ-va dintre emigranții noștri, sĕ-șĭ creeze acolo, în țéra dolarilor și a aurului, o posițiune socială stabilă, ei vor atrage multă lume după sine și vor emigra cu drόia din satele și vecinătatea lor.

*) Cu o singură escepțiune din timpul recent. — Culeg.

Rusia și Germania. Diarele rusescĭ atacă de cât-va timp politica Germaniei în Orient. „*Novoje Vremja*“ îndémnă guvernul rusesc sĕ ia cele mai severe mĕsurĭ în contra scopului ce urmăresce Germania cu planul de căi ferate în Anatolia. Intre Germania și Anglia este o înțelegere, după care Germania sĕ ocupe vestul Persiei, ér Anglia sudul Persiei, unind liniile ferate din India cu liniile germane din Bagdad. Décă s'ar face acésta, Rusia nu va puté nicĭ-odată eși la mările de miadă-ḑi. Diarul „*Grajdanin*“ îndémnă guvernul sĕ rĕmâe credincios politicei lui Alexandru III. „Rusia are doi inimicĭ istoricĭ: Anglia și Germania. Rĕsboiul cu aceste două state este pentru Rusia inevitabil“ — ḑice fόia ruséscă.

„**Mobilisările**. Diarele englese primesc din Rusia telegrame, carĭ cuprind scirea, că Rusia a terminat pregătirile

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Istoria unei crime.

De **Maxim Gorki**.

(3) (Urmare)

3.

Când se deșteptà Ionel, se vĕḑù culcat pe un priciŭ într'un local întunecos subteran, ale cărui boltiturĭ erau acoperite tot așa de găuri, ca și fața lui Salakin. Ișĭ învîrti limba în gură — banĭ ca 'n palmă, ci numai bale fierbințĭ și amare. Ionel suspinà din adêncul inimei și se uità împrejur.

Intreg localul era plin de priciurĭ, pe carĭ nisce figurĭ sdrențόse stăteau culcate ca nisce grămeḑĭ de gunoiŭ. Unii se deșteptaseră deja, se mișcau greoi, orĭ se dădeau încet din culcuș — alții durmiau încă. Se audia un șopot surd, întrerupt de horcăitul celor ce durmiau — cine-va bălăcia în apă. Aceste figurĭ sdrențόse όmenescĭ aveau în amurgul dimineții înfățișarea unor fâșii din nisce norĭ de tόmnă.

— Ei, te-ai deșteptat?

Lângă Ionel se afla Salakin. Fața lui era roșie — se spălase tocmai cu apă rece. Salakin ținea în mână o cutie de alamă, care avea o mulțime de rotițe și se uita zîmbind aci la cutie, aci la Ionel.

— Erĭ ne-am spălat binișor mațele, ḑise Kușin, uitându-se cu reproș la amicul sĕu.

— Da, le-am spălat cum se cade.... rĕspunse celălalt în tonul mulțumirei.

— Nu mai am nicĭ o copecă.

— Nu face nimica. O sĕ facem și sĕ dregem noi ceva.

— Așa-a, vorbescĭ de giaba.

— Fii liniștit! Eu mai am șépte-spreḑece copece, apoi mĭ-oi vinde cismele — și ai sĕ veḑĭ, că o sĕ fie bine!

— In acest chip — da, ḑise Ionel, uitându-se neîncredĕtor în fața prietinului sĕu și vĕḑênd că Salakin tace, adaugà: „Acum trebue sĕ-mĭ ajuțĭ! Mĭ-am bĕut banii cu tine, prin urmare....“

— Bine, bine. Ce mai atâtea vorbe. Impărțim bucuria și durerea. Bogațĭ nu suntem, la împărțaștină nu ne vom lua de pĕr. N'avem mult de împărțit.

Privirea și tonul lui îl liniștiră pe Ionel, care apoi întrebà: „Ce ai în mână?“

— Ghîcĭ.

Kusin se uità împrejur și întrebà șoptind: „Pόte vr'o mașină de făcut banĭ?“

— Al dracului băiat! ḑise Salakin rîḑênd. „Dér ce scii tu despre facerea banilor?“

— Sciu eu, ce sciu. Un țĕran, care locuia la distanță de 7 verste de noi, scia sĕ facă banĭ.

— Ei, și?

— Și ce? A fost deportat la Sibiria.

Salakin devenì gânditor, tăcù, învêrtia cutia de alamă în mânĭ și ḑise suspinând: „Așa-i, pentru d'al d'astea te deportéză.“

— Va sĕ ḑică, cu adevĕrat, e mașină de-acelea? întrebà Ionel arătând cu capul spre mașină.

— Nu. Asta-i mașina unui ciasornic. Scόlă-te, sĕ bem ceaiŭ.

Ionel se dădù jos de pe priciŭ, îșĭ netedì pĕrul și ḑise: „Sĕ mergem!“

Insĕ cutia de alamă îl făcù curios și îi inspirà în același timp și un fel de frică. Vĕḑênd, că Salakin o ascunde sub jachetă, îl întrebà: „De unde o ai?

— Am cumpĕrat'o în piață, când mĭ-am vêndut mantaua. Am dat pentru ea șépte-ḑecĭ de copece.

— Și ce vréi sĕ facĭ cu ea? întrebà Ionel.

— Veḑĭ, rĕspunse Salakin, aplecându-se la urechea lui Ionel, de mult îmĭ bat capul sĕ aflu, cum se face, că ciasornicul scie timpul. Când e la amiaḑĭ, arată douĕspreḑece — de unde vine asta? Căcĭ nu e alt-ceva, decât simplă alamă, și totușĭ e astfel aranjată, de scie sĕ arate timpul. Umul pόte sĕ se orienteze după sόre; dobitόcele sunt și ele vii, dér nu înțeleg nimica — ele trăesc fără conscientă. Aicĭ însĕ, aceste rotițe, acéstă alamă....

Pe Ionel îl durea capul. Mergea alăturea de amicul sĕu, asculta vorbele lui nelămurite și îșĭ sforța gândirea sĕ afle, ce va face Salakin, décă îșĭ va vinde cismele? Όre îi va înapoia măcar jumĕtate din banii risipițĭ? Se uità la Salakin drept în față și întrebà: „Când vindĭ cismele?“

— Sĕ bem întâiŭ un ceaiŭ, și apoi sĕ mergem. Incât pentru ciasornic, dragul meu, de mult îmĭ sfarm capul cu el. Am întrebat pe mulțĭ — și între aceștia erau unii όmenĭ cu minte — unul ḑice așa, celălalt așa. Nu pot înțelege.

— Și ce vréi cu asta? întrebà Ionel curios.

pentru mobilisarea a *280 de mii de reserviştĭ*. Statul-major lucrézǎ cu activitate. Tóte trupele armatei de sud sunt gata de plecare. Pe de altă parte „*Berliner Tageblatt*“ află, că ofiţerii de reservă austriacĭ, carĭ locuesc în Germania, au primit ordin d'a fi gata de plecare, la cea dintâiŭ chemare. Toţĭ generalii, comandanţiĭ ai diviziunilor bulgare, au fost chemaţĭ la Sofia la o consfătuire asupra mĕsurilor necesare, ce ar trebui luate într'un cas eventual.

Cestiunea macedoneană.

Ḑiarele din Viena publică un comunicat oficios cu privire la reformele, ce Austro-Ungaria şi Rusia, aprobate şi de celelalte puterĭ semnatare ale tratatului de Berlin, pretind sĕ se întroducă în vilaetele Cossovo, Salonic şi Monastir, pentru-ca sĕ înceteze causele de nemulţumire a populaţiunilor de acolo. Insuşĭ guvernul turcesc a simţit necesitatea de a-se întroduce anumite reforme, carĭ sĕ garanteze respectarea legilor şi sĕ disparǎ abusurile. Guvernele din Viena şi Petersburg luând cunoscinţă despre intenţiile Turciei, au fost de părere, că pentru menţinerea ordinei şi liniştei în amintitele ţinuturĭ, e de mare importanţă, ca disposiţiunile contemplate de Pórta otomană sĕ fie întregite. Conduse de acest gând, ele în deplin acord au ajuns la convingerea, că trebue sĕ recomande Pórteĭ aplicarea de reforme, carĭ s'ar puté resuma în următórele:

— *Inspectorul general* trebue sĕ stea mai multĭ anĭ în postul sĕu pentru-ca sĕ pótă corespunde cu succes problemelor încredinţate lui. El are dreptul, décă cere necesitatea menţinerei ordinei, sĕ dispună de trupele turcescĭ, fără de a cere pentru acéstă concesiune de la guvernul central, în fie-care cas singuratic. Valii sunt datorĭ a-se acomoda strict instrucţiunilor inspectorului general.

Pentru *organisarea poliţiei şi gendarmeriei* guvernul turcesc se va folosi de specialiştĭ (instructorĭ) din strĕinătate. Gendarmeria va fi formată din creştinĭ şi mohamedanĭ, în proporţia corĕspundĕtóre numĕrului confesiunei din respectiva localitate.

Păzitorii de câmp vor fi aleşĭ în comunele locuite în majoritate de creştinĭ, din sĕnul acestora.

Deórece în urma turburărilor recente, s'au făcut în cele trei vilaete numeróse arestărĭ, din care causă spiritele sunt fórte iritate, guvernul turcesc va *amnestia* pe toţĭ indivigii acusaţĭ de delicte politice, sĕu condamnaţĭ, şi va amnestia şi pe fugarĭ, ca astfel sĕ se accelereze *restabilirea raporturilor normale*.

Pentru a-se garanta funcţionarea regulată a instituţiilor locale, în fie-care vilaet se va face un preliminar despre *încassărĭ şi cheltuelĭ*, şi veniturile respectivului vilaet, pe care le va controla banca otomană, se vor întrebuinţa pentru acoperirea necesităţilor administrative locale, înţelegêndu-se între acestea şi léfa funcţionarilor civilĭ şi militarĭ. Modul de încassare a dijmei se va schimba şi se va desfiinţa arendarea lor.

*

Hotărîrea Sultanului de a primi reformele propuse de Rusia şi Austro-Ungaria, a produs satisfacţie pretutindenĭ în Europa. Acceptarea e considerată ca un succes diplomatic remarcabil.

*

Deputatul *Demarinis* a provocat în Camera italiană, o desbatere asupra *cestiunei macedonene*.

In discursul sĕu, fórte documentat, oratorul a tăgăduit cu energie Bulgarilor drepturile lor la pretenţiunĭ de hegemonie. Ceva mai mult, a negat chiar Bulgarilor macedonenĭ drepturĭ firescĭ în acéstă provincie.

Singurele naţionalităţĭ, carĭ în drept pot formula revendicaţiunĭ respectabile — a ḑis Demarinis, — *sunt Românii, Grecii şi Albanesii.*

Al doilea orator, deputatul *Guicciardini*, a insistat asupra drepturilor naturale ale Albanesilor, pentru carĭ se scie, că Italia are o simpatie deosebită.

Vice-amiralul *Morin*, ministrul ad-interim al afacerilor strĕine, rĕspunḑênd la mai multe interpelărĭ în privinţa cestiunei macedonene, a făcut următórele declaraţiunĭ:

Puterile semnatare ale tratatului de Berlin au avut tótă dreptatea de a pretinde aducerea la îndeplinire a tuturor disposiţiunilor din acel tratat, spre a asigura o stabilitate politică în Peninsula balcanică.

Reformele decretate de curând de Sultan, n'au părut puterilor de loc suficiente şi de natură a puté vindeca relele de carĭ suferă provinciile europene ale imperiului otoman.

Soluţia stabilită la Viena de către miniştrii afacerilor strĕine ai Austro-Ungariei şi Rusiei, rĕspunde *în principiu* propriilor nóstre idei, şi noi ne-am grăbit de a notifica deplina nóstră adesiune la propunerile supuse de către ambasadorii celor două imperii, de la Constantinopole, Sublimei Porţĭ.

Evenimentele, carĭ se prevĕd, sunt de sigur grave şi decisive pentru orientul otoman; décă însĕ guvernul bulgar este în mĕsură de a suprima focarul de agitaţiune, décă Pórta aduce la îndeplinire în timp util angajamentele formale, ce a luat faţă de Europa, crisa actuală ar puté fi înlăturată, şi o soluţiune, care ar da pacea şi liniştea populaţiunei din Balcanĭ, este posibilă. Décă însĕ incendiul n'ar puté fi stăpânit, Italia nu s'ar mărgini numai la rolul pasiv de simplu spectator şi observând cu scrupulositate propriile sale angajamente şi respectând legitimele interese ale celorlalte puterĭ, va veghia cu energie ca niciĭ o atingere sĕ nu fie adusă drepturilor şi intereselor sale. (Vii aprobărĭ.)

*

Ḑiarul grec „*Astrapi*“ publică câteva fragmente din *nota adresată puterilor în cestiunea macedoneană de guvernul grec*. Nota e scrisă de d-l *Delianis*, prim-ministru, în colaboraţie cu d-l *Scuzes*, ministru de esterne, şi e ţinută într'un ton fórte energic.

Reformele ce se studiéză relativ la Macedonia, guvernul grecesc, prin nota acésta, le respinge energic şi formal şi afirmă, că imediat ce ele vor fi puse în aplicare, *poporul grec din Macedonia va provoca o mare şi adevĕrală revoluţie*.

Orĭ ce soiŭ de reforme se vor propune, vor fi respinse, décă la alcătuirea lor nu va lua parte şi statul grec, ca primul stat, care se intereséză de sórtea locuitorilor Macedoniei.

Nota descrie apoi amĕnunţit popórele din Macedonia după naţionalitate, şi probéză superioritatea absolută a Elenilor.

Spune că Macedonia atuncĭ numai va puté sĕ se rescóle şi sĕ provóce revoluţie, când poporul grec va decide acésta.

Acésta se dovedesce şi din trecut, când Macedonia s'a resculat de la un capĕt la celalalt, fiind-că revoluţia a fost credută necesară de populaţiunea grécă.

SCIRILE DILEI.

— 13 (26) Februarie.

O conferenţă despre Huniadeştĭ. D-l G. *Constantinescu-Rîmniceanu*, profesor şi senator, şĭ-a desvoltat la Ateneul român conferenţa sa despre „Ioan Corvin Huniade şi regele Mathia“ (1440—1490.) Conferinţa a fost motivată de inaugurarea statuei equestre a Regelui Mateiu Corvin la Clujiŭ şi afirmarea maghiarismului în inima Ardealului. Marele istoric Fejér a dovedit originea românéscă a Corvinilor, totuşĭ Ungurii le maghiariséză numele. Perioda descrisă de conferenţiar, face parte din epoca reînvierei cruciadelor, când s'a ilustrat geniul vitejiei românescĭ prin Basarabĭ, Muşăteştĭ, Dăneştĭ şi Corvinĭ, fără de care civilisaţiunea europénă ar fi luat o altă direcţiune, căcĭ Ungaria trecea prin crisele cele mai acute de succesiune. In aceste împrejurărĭ critice apar Corvinii şi geniul lor militar fascinéză lumea. Noi Românii, încheie distinsul conferenţiar, trebue sĕ fim mândri, că am dat Ungurilor pe cel mai mare erou, ca şi pe cel mai înţelept şi democrat rege. Eĭ însĕ n'ar trebui sĕ uite pe fiiĭ eroilor de la Belgrad, Sibiiu, Porţile-de-fer, etc.

Inmormêntarea regretatului protopop David *Terfaloga* din Vêrşeţ s'a făcut Miercurĭ în 18 Februarie n. A asistat un mare numĕr de amicĭ, cunoscuţĭ şi stimătorĭ ai rĕposatului protopop, care pe când se afla în viéţă, se bucura de stima generală. Serviciul divin funebral la casa mortului, l'a sĕvĕrşit protopresbiterul I. Pepa asistat de numeroşĭ membrii din clerul tractului. Cântările le-a esecutat corul Reuniunei de cetire şi cânt din Coşteiu. Plecând convoiul de la locuinţa mortului, a ajuns la biserica catedrală din Vêrşeţ unde preoţimea sêrbă primesce mortul în ornate cu o cântare funebrală. Aicĭ s'a început liturgia celebrată de protopresbiterul sêrb al Vêrşeţului, de 2 parochĭ şi diaconul catedralei în limba sêrbéscă. Biserica era tixită de lume. După terminarea liturghiei, s'a făcut la 2 óre d. a. prohodul, tot de preoţimea sêrbă. A asistat la prohod şi episcopul sêrbesc *Zmeianovicĭ*, care a cetit la sfêrşit rugăciunea de deslegare. Preoţimea română asista în ornate pe lângă sicriu. De la catedrală convoiul plecă spre cimiteriu, unde preoţii sêrbĭ se retrag şi ceremonia se continuă şi se sfêrşesce prin preoţii românĭ. La mormênt a ţinut cuvêntarea funebrală protopopul I. Pepa.

Revocarea legii iesuiţilor în Germania. In presa protestantă din Germania domnesce o vie agitaţie din causa svonurilor, ce s'au lăţit despre revocarea legii, care interḑicea stabilirea Iesuiţilor în numita ţéră. Concesiunea acésta se face din partea guvernului faţă cu partidul catolic „Centrum“, de sprijinul căruia guvernul german are mare necesitate.

Desfiinţarea iobăgiei în Rusia. Pentru a rĕmâné neştérsă, în memoria poporului rus amintirea Impĕratului Alexandru II, Sinodul rusesc a hotărît ca aniversarea desrobirei servilor, decretată de decedatul Impĕrat, dela 19 Februarie, sĕ fie sĕrbătorită printr'un Te-deum solemn, în loc de parastas, cum se obicĭnuia până acum.

„Un locotenent pedepsit“. Afacerea cu locotenentul Pompeiu *Benţia*, din Cincĭ Bisericĭ, despre care se ḑice, că ar fi pălmuit pe un voluntar evreu, se presentă în ultima sa fasă precum urméză: Deputatul Egri avea de gând sĕ interpeleze în acéstă chestiune, a renunţat însĕ la acest gând,

---

— Este interesant. De unde vine asta? Omul póte umbla, dér este viu, asta se înţelege....

Salakin vorbia atât de mult şi atât de iritat despre misterul ciasornicului, încât Ionel dela o vreme se infectă şi el de însufleţirea amicului şi începù sĕ ghicéscă, cum se face, că ciasornicul póte arăta timpul şi în vreme ce beau ceaiul amêndoi, au discutat fórte viu chestiunea acésta.

Pe urmă se duseră sĕ vêndă cismele, şi căpĕtară pe ele două ruble şi patru-ḑecĭ de copece. Salakin era nĕcăjit, că le-a vêndut aşa de eftin. In piaţă luă pe Ionel cu sine într'o cârciumă şi de ciudă şi nĕcaz cheltui o rublă întrégă. Nóptea târḑiu, când amêndoi se duceau sĕ se culce, clătinându-se şi vorbind amêndoi de-odată şi tare, Salakin nu mai avea în buzunar, de cât cincĭ gologanĭ câte de cincĭ copece unul. Ionel îl ţinea de braţ, îl împingea înainte cu umĕrul şi vorbia mulţumit: „Frate! Iţĭ spun, că-mĭ eştĭ aşa de drag, par' că mĭ-ai fi frate. In adevĕr! Suflet bun! Fă cu mine, ce vreĭ! In adevĕr! Décă vreĭ sui-te pe mine călare şi eu te duc în spate....“

—„Nătăraule“, mormăi Salakin. „Nu-ţĭ face grijĭ de geaba. O sĕ ieşim noi din tóte. Mâne mergem şi ne vindem intestinele, cu tot ce este în ele! De ocamdată n'avem nevoie de ele.“

—Şi cu asta-basta! strigă Ionel şi începù sĕ cânte cu voce subţire:

„Sunt sĕrac şi nu frumos....

Salakin se opri şi cântă mai departe:

„Imbrăcat în sdrenţe....“

Amêndoi se ţineau strînşĭ unul de altul şi urlau cu glasurĭ răguşite:

„Nimenĭ nu vrĕ sĕ mĕ vadă
Tóte fetele fug de mine!“

Şi Mafteiu, diavolul ăla cu pĕru-roşu, pe acela am sĕ-l învĕţ eu minte.“

4.

Trecură două sĕptĕmânĭ.

Intr'o nópte cei doi prietenĭ steteau lungiţĭ unul lângă altul în localul suteran, unde dormiau de obiceiŭ, şi Ionel îĭ făcea lui Salakin reproşurĭ amare: „Tu eştĭ de vină la tóte! Décă nu erai tu, eu aşĭ fi găsit unde-va de lucru“.

—„Ba să te ia dracu!“ rĕspunse Salakin îndesat.

— Nu înjura! Eu spun adevĕrul! Ce sĕ mĕ fac eu acuma? Sĕ mor de fóme?

— Du-te şi îţĭ ia o nevastă bogată, apoi te vei sătura... Papălapte! Eştĭ mai slab de ânger, decât o babă!

— Ciupitule! Spurcatule!

Nu era pentru întâia-dată, că se întreţineau în acest ton.

Ḑiua umblau haimana pe cele strădĭ, pe jumĕtate goi, vineţĭ de frig, şi numai arare-orĭ găsiau ceva de lucru. Tăiau lemne, spărgeau ghiaţa prin curţĭ şi câştigau din când în când câte două-ḑecĭ de copece, pe carĭ le risipiau la moment.

Une-orĭ ducea Ionel coşul vr'unei bucătărese în piaţă şi căpĕta câte un gologan, după-ce a purtat câte un cés întreg coşul încărcat cu zarzavaturĭ şi carne. In asemenea casurĭ, Ionel, care era flămênd, de vedea tot schintei verḑĭ, simţia, că urêsce bucătăresa, încât ar fi în stare sĕ o omóre, temêndu-se însĕ, sĕ nu-şĭ tradeze sentimentele adevĕrate, lua o posiţie umilită şi la tot ce se afla în coş şi care îi aţîţa fómea, se uita cu indiferentism simulat.

Une-orĭ, ca sĕ nu-l observe poliţia, Ionel cerea milă, ér Salakin fura câte-o bucată de carne, pâne sĕu ceva zarzavat. In asemenea casurĭ Ionel tremura de frică şi ḑise către soţul sĕu: „Sĕ veḑĭ, că o sĕ mĕ nenorocescĭ. O sĕ ajungem amêndoi în temniţă!“

— Acolo cel puţin ne vor da haine şi demâncare, rĕspunse Salakin cu sânge rece. „Ce sunt eu de vină, décă este mai uşor a fura, decât a găsi de lucru?“

In ḑiua aceea abia putură aduna prin cerşit şése copece, ca sĕ aibă pentru culcuş. Salakin şterpeli unde-va o pâne albă şi o legătură de morcovĭ — alt-ceva nu aveau de mâncare.

Maţele li-ardeau de fóme şi îi făcea mânioşĭ, căcĭ nu puteau durmi.

— Cât am cheltuit cu tine? întrebă odată Salakin. „Tot ce aveai tu era mantaua şi săcurea“.

— Şi cele şése-ḑecĭ de copece le-ai uitat?

Amêndoi se rînjau unul către altul ca nisce cânĭ rĕi şi Ionel îl îmbrâncise chiar pe Salakin în două rêndurĭ. Dér relaţiile încă tot nu ajunsese la crisă. Ionel se deprinsese cu Salakin şi sciea, că fără dênsul i-ar merge încă şi mai rĕu. Sĕ rĕmână şi pe mai departe în oraş, îi era frică. Sĕ se întórcă în satul sĕu aşa sdrenţos şi prăpădit, îi era ruşine de mă-sa şi de fete. Ér Salakin îl lua în rîs, de câte-orĭ îi vorbia de mers acasă.

(Va urma.)

după-ce ministrul de honvedĭ l'a asigurat, că s'au luat mĕsurĭ pentru a pedepsi pe d-l locot. Benția. Sub titlul de mai sus diarele maghiare spun, că d-l Benția a fost dispensat de sarcina de profesor la şcóla voluntarilor şi i-s'a dat o severă pedépsă disciplinară.

Concediat din reserva de honvedĭ. Cu diua de 1 Martie 1903 d-l Victor *Anceanu* sub-locot. în reg. 21 de honvedĭ (Cluşiŭ), împlinindu-i-se timpul serviciului în reservă, a fost concediat la cererea proprie din reserva de la armata de honvedĭ.

Camera română a votat cu 73 voturĭ, contra 7, din 80 votanțĭ, proiectul de lege pentru desființarea accriselor.

O călĕtorie de studiu Redactorului diarului „Debreczen" d-l Moricz *Pál* jun. societatea diariştilor ungurĭ i-a acordat un ajutor, ca sĕ călĕtoréscă prin comitatele locuite de Românĭ şi Saşĭ spre a studia raporturile politice. Despre resultatul studiilor sale va presenta la timpul sĕu un raport. „S. D. T." din Sibiiu salută cu o vie satisfacțiune întreprinderea lui Moricz şi îi asigură o primire cordială în cas când s'ar duce şi la Sibiiu.—E curios, că se risipesc banĭ pentru lucrurĭ, carĭ ar puté fi studiate şi fără călĕtorii de studiu.

Organisarea militară a Statelor-Unite. Cu prilejul punerei pietrii fundamentale a noului local al şcólei militare, Roosevelt a pronunțat un discurs, declarând că Statele-Unite doresc pacea, dér nu pacea laşului, care se teme, ci a omului conscient de forța lui. In decursul evenimentelor ce s'au perindat, Statele-Unite au probat, că au devenit o mare putere. Este nevoie dér ca armata şi marina sĕ fie pregătite în timp de pace, pentru a-şĭ puté face datoria în cas de rĕsboiŭ.

O petiție a rabinilor ortodocşĭ. Patru-decĭ de rabinĭ ortodocşĭ au ținut dilele acestea o consfătuire în Budapesta şi au redactat împreună o petiție către ministeriul de finanțe, în care cer sĕ se revóce ordinul acelui ministeriu, ce l'a dat nu de mult, impunĕnd jidovilor carĭ țin debit de tutun, sĕ țină deschisă prăvălia şi în di de Sâmbătă. Petiția a presentat'o ministeriului deputatul Vészi-Weiss, căruia diarul „Egyenlöség" îi aduce elogii pentru sprijinul dat coreligionarilor sĕi. Petiția, după cum asigură aceeaşĭ fóie, se va resolva în curĕnd în sens favorabil.

Inghițițĭ de valurĭ. Din Helsingsfors (capitala Finlandei) se anunță o mare nenorocire întêmplată pe cósta Mărei Baltice. Peste douĕ sute de pescarĭ, carĭ se aventurase pe apă, au cădut pradă valurilor. Nicĭ una din victime n'a putut fi salvată.

Tolstoi despre princesa Luisa. Corespondentul din Londra al diarului *„Newyork World"* a atras de curĕnd atențiunea contelui Tolstoi asupra împrejurării, că principesa de corónă a Saxoniei şi Giron ar fi declarat, că au fost influențațĭ de operile lui şi că mulțĭ susțin, că învĕțăturile lui Tolstoi ar fi responsabile pentru faptele Luisei şi a lui Giron. Tolstoi a rĕspuns cu data de 11 Februarie din Iasnaja Poljana: „Nu vréu sĕ mĕ fac judecător asupra purtării nenorocitei femei. Stă scris: „Nu judeca, ca sĕ nu fii judecat". Susțin însĕ, că în celea scrise de mine nu se cuprinde un rĕnd măcar, care ar justifica o asemenea purtare. Eu mărturisesc credința creştinéscă, al cărei principiu prim este a-ne sacrifica plăcerile şi fericirea nóstră pentru binele deaprópelui. Femeia acésta a sacrificat nu numai pacea şi fericirea soțului şi socrului sĕu, ci şi pe a copiilor sĕi, dintre carĭ cel mai mare trebue sĕ aibă suferințe teribile şi va suferi tótă viéța din causa reginei, mamei sale. Ea a sacrificat totul pentru voluptatea de a puté fi neîmpedecată la olaltă cu şarmantul domn Giron. Étă părerea mea despre afacerea murdară, care preocupă întréga lume".

Pedepsită pentru fumat. Princesa rusésca Galitzyn, care se află la cură în Baden lângă Viena, a fost pedepsită dilele acestea cu o amendă de 100 coróne pentru-că *a fumat în teatru.*

Concert. Musica comunală va da în séra de 1 Martie un concert în sala hotelului Europa. Inceputul la órele 8. Intrarea 60 banĭ.

Lecții din limba francesă dă o profesóră diplomătă de origine francesă atât din gramatică, cât şi din literatură şi conversațiune, cu prețul fórte eftin de 1 corónă pe o óră, atât în locuința respectivului, cât şi acasă la D-sa. Detailii în Villa Kertsch, la camera Nr. 12.

Scrisórea împĕratului german.

(Impĕratul Wilhelm şi revelațiunea divină).

Anul trecut asirologul şi profesorul Delitzsch a ținut în Berlin sub titlul *„Babel und Bibel"* o conferință despre resultatul săpăturilor din Babilon şi Ninive. Expunerile savantului au fost fórte apreciate O serie întrégă de broşurĭ se ocupă cu conținutul conferenței şi Houston Stewart *Chamberlain*, cunoscutul autor al operei „Grundlagen des 19 lahrhunderts", în prefața ediției III. a lucrării sale, a supus unei criticĭ ideile lui Delitzsch. O a doua conferență provócă o sensație şi mai mare în publicitate, fiind-că părechea imperială germană se afla în publicul auditor şi împĕratul Wilhelm se întrețină cu profesorul după conferință timp mai îndelungat. Espunerile lui Delitzsch culmineză în aceea, că *legişlația mosaică nu se intemeiéză pe revelațiune*,ci pe cartea de legĭ a regelui *Hammurabi.* Fiind împĕratul german nu numai şeful imperiului, ci representând şi *puterea supremă episcopéscă* în biserica evangelică din Prusia, trebuia sĕ desavueze svonul, ca şi cum dênsul în privința testamentului vechiŭ ar fi de acord cu Delitzsch. Acésta s'a făcut acuma în scsisórea de mare importanță, pe care împĕratul Willhelm a adresat'o admiralului *Hollmann*, membru în direcțiunea societății orientale germane, în sînul căreia îşĭ ținuse Delitzsch conferența. Scrisórea publicată în „Grenzboten", are următorul text:

Iubite Hollmann! Telegrama, ce v'am adresat, vĕ va fi împrăsciat îndoielile pe carĭ le avețĭ încă în privința pasagiului final al conferenței. Acesta a fost priceput fórte bine de auditorĭ şi trebuia sĕ remână aşa. I-mĭ pare bine însĕ, că prin întrebarea d-vóstră, materia conferenței a doua se mai abordéză odată şi profit cu plăcere de ocasiune spre a-mĭ precisa, după ce am vĕdut corectura, încă odată cu tótă claritatea posiția mea.

Din incidentul unei serate, ce a dat-o profesorul Delitzsch avuse ocasiune a conferi şi discuta mai multe óre cu Majestatea Sa împĕrătésa, ér eu asistam ca auditor pasiv. Dênsul a abandonat din pĕcate cu acest prilej terenul istoricului şi asirogului riguros şi ajunse la *conclusiunĭ şi hipotese teologice-religióse*, carĭ erau fórte nebulóse şi hasardate. Şi când a venit la noul testament, s'a vĕdut neîndoios, că dênsul în *ceea-ce privesce persóna Mântuitorului nostru, desvolta părerĭ cu desăvîrşire divergente, unde eu nu numai că nu puteam se-l urmez, dér trebuia sĕ constat punctul sĕu de vedere, care era diametral opus celui al meu.* Dênsul *nu recunósce divinitatea lui Christos* şi de aceea făcênd conclusia retrospectivă asupra vechiului testament, acesta n'ar conține nicĭ o revelațiune referitóre la el, ca la un Mesia. Aicĭ se isprăvesce rolul asirologului şi al scrutătorului istoriei şi începe rolul teologului cu tóte părțile sale luminóse şi umbróse. Pe acest teren nu pot de cât sĕ-i dau sfatul stăruitor, sĕ umble cu multă precauțiune, în paşĭ, şi sĕ-şĭ ventileze tesele sale numai în scrierĭ teologice şi în cercurile colegilor sĕi, ér pe laicĭ şi în special pe societatea orientală sĕ o cruțe cu d'al d'astea, fiind-că nu aparțin forului lor. Noi săpăm şi cetim şi publicăm ceeace găsim spre binele sciinței şi a istoriei, dér nu pentru al ajuta sĕ motivăm séu sprijinim hipotesele religióse ale unuia dintre numeroşii învĕțațĭ.

(Va urma)

Representații, concerte şi petrecerĭ.

Corul vocal rom. gr. or. din Lipova aranjază Sâmbătă în 15/28 Februarie a. c. în sala hotelului „Regele Ungariei", concert împreunat cu teatru, cu următorul program: *a)* „Resunet de la Crişana" de J. Vidu, cvintet cu solo de Bariton. *b.* „Parola de onóre" Anecdotă predată de G. Vlad, corist. *c)* Doină doiniță" de I. Vorobchievici cor bărb. *d)* „Rugămintea din urmă" de G. Coşbuc, predată de Iuliu Puticĭ înv. *e)* „Hora Oltul geme" de I. Vidu sextet. *f)* „Oda ostaşilor românĭ" de V. Alexandri, pred. de Atanasie Rusu corist. „Ruga de la Chiseteu", Comedie poporală în I. act cu cântece şi joc de Iosif Vulcan. După producțiune joc. Inceputul la 8 óre séra. Prețul de întrare: Locul I. (r. I—II) 60 cr. Locul II. (r. III—IV.) 50 cr. Locul III. (r. V—VI şi VII.) 30 cr. Loc de stat 25 cr.

Reuniunea sodalilor românĭ din Sibiiu invită la producțiunea publică împreunată cu cântărĭ, teatru şi joc, ce se va aranja Sâmbătă în 15/28 Februarie 1903 în sala cea mare de la „Gesellschafthaus". Corurile se dirigéză de d-l Candit Popa, învĕțător la şcóla de aplicație de pe lângă seminariul „Andreian". O parte a eventualului venit curat este destinată în favorul fondului de 20 banĭ pentru hala de vêndare. Inceputul la $7\frac{1}{2}$ óre séra. Prețul de întrare de familie (á 3 persóne) 3 coróne, pentru domnĭ 1 cor. 60 banĭ (membrii ordinarĭ ai reuniunei 1 cor. 20 banĭ), pentru dame 1 cor.

Contribuirĭ peste taxă se primesc cu mulțămită şi se vor publica. Bilete de întrare — séra la casă.

Program. I. Concert. Motto: „Unițĭ în cuget şi'n simțirĭ cântăm cântărĭ de înfrățire". 1. „Sĕrmană frunză", cor mixt de G. Dima 2. „Serenadă", cor bărbătesc de Marschner cu solo de tenor, esecutat de d-l Nicolae Işan. 3. „Fost-ai lele", cor bărbătesc de Timoteiŭ Popovicĭ. 4. Douĕ corurĭ bărbătescĭ: *a)* „Voi sălcii triste", de Mendelsohn B. *b)* Veselie", de ***. 5. „Scumpă copiliță", cor mixt de G. Dima. 5. „Vêntul suflă", cor bărbătesc de I. Dürner. 7. „Cuplete", cântate de *** II. Teatru. „Iorgu de la Sadagura" sĕu „Nepotu-i salba dracului", comedie în trei acte de Vasile Alexandri.

O representație teatrală şi un concert se va aranja în Casa națională din Arad de tinerimea română, în favorul şcolarilor sĕracĭ, Sâmbătă în 28 Februarie st. n. 1903 I, „Sĕrăcie lucie", comedie poporală cu cântece, într'un act, de Iosif Vulcan. II „Steluța", duet. V. Alexandri, cântat de d-rele S. Boşniac şi A. Niga. III. „Lelea viteză, cor mixt de Musicescu. Joc pentru inteligență. Prețul de întrare: locul I. 2 cor., locul II 1 cor.

— Dumінecă în 1 Martie st. n. 1903 se va aranja altă representație teatrală şi concert, tot în favorul şcolarilor sĕracĭ, cu următorul program. I. „Nóptea de S-tul George". vodevil în douĕ acte, de Teohar Alexi. 2. „Mai am un singur dor", duet de Eminescu, cântat de d-rele S. Boşniac şi A. Niga. 3. „Lelea viteză", cor micst de Musicescu. Joc pentru țĕranĭ. Prețul de întrare: locul 1. 1 cor., locul 2 40 b. Contribuirile peste taxă se primesc cu mulțămită — la adresa epitropului primar Constantin Don — şi se vor publica.

— *Petrecere, concert şi teatru în Caransebeş* se va aranja Dumінecă în 16 Februarie (1 Martie) în sala hotelului „Pomul verde". Pentru comitet: Dr. P. *Barbu* I. *Bîju*, P. *Borțun*, A. *Diaconovich*, I. *Ionaş*, I. *Moldovan*, C. *Pepa*, I. *Şuşoiu*, V. *Uzonescu.* Inceputul precis la 8 óre séra. Intrarea: Rang. 1: 2 coróne, rang 2: 1 cor 50 b., loc de stat: 1 corónă.

ULTIME SCIRI.

Budapesta, 26 Februarie. In şedința de erĭ a camerei, *Barabas* a atacat cu vehemență coróna. El dise: „Dreptul națiunei maghiare nu se manifestă în coróna ungară, deşi regele a depus jurămêntul pe ea. E timpul, ca sĕ se pună cestiunea incompatibilității corónei ungare şi a corónei austriace". *Pichler* (kossuthist), rĕspundĕnd la observările preşedintelui făcute lui Barabas, protestă, că în cameră nu e permis a-se vorbi contra principiului monarchic.

Partidul kossuthist a decis în conferența de aséră a continua cu cea mai mare energie lupta în contra proiectelor militare.

Ueskueb, 25 Februarie. Bahripaşa, şi beii Riga, Djakovaț şi *Bashira* şi *Mahmud* Begovicĭ au sosit aicĭ din Constantinopol în misiune specială. Ei vréu sĕ înduplece pe Albanesĭ a primi reformele. Iritațiunea între Albanesĭ e mare, Trei mii din ei au ținut o adunare contra reformelor, apoi s'au dus la Ipek şi amenințând cu revolverul, au silit pe funcționarul de la telegraf, se ia în primire telegrama de protestare către Sultan. Seriositatea situațiunei o agravéză şi împrejurarea, că semințiile albaneze din Castrat, Grud şi Hod sufer de fóme.

Literatură.

—*„Balade poporale"* de Avram *Corcea.* O broşură elegant tipărită de 137 paginĭ, conține o mulțime de poesii poporale, carĭ caracteriséză fantasia poetică a poporului nostru Aceste poesii s'au cules de autor de la un lăutar din Bănat cu numele „Vincenție Micu". Prețul broşurei e 1 cor. 60 banĭ plus 20 banĭ porto. Se póte procura de la tipografia A. Mureşianu, Braşov.

Diverse.

Cât costă o femeie legitimă. O fóie francesă publică un document, care va interesa mai ales pe candidații de însurătóre. Este vorba despre o comparație de prețurĭ, ce se plătesc în diferite țĕrĭ pentru o femee legitimă. In acest prețcorent al dragostei în căsĕtorie, Europa nu este luată în considerare. Lucru firesc. In lumea civilisată, în care trăim noi, socrii, în loc sĕ priméscă parale pentru fetele lor, trebue sĕ plătéscă ei celor-ce le iau marfa, ér acesta îşĭ póte calcula valórea de piéță al achisiției sale mai târdiu. La sĕlbatecĭ însĕ daravera acésta se resólvă cu mult mai simplu şi mai limpede. In Uga o femeie bună, costă în general patru taurĭ, o cutie de cartuşe şi 6 ace de cusut. Se póte căpĕta însĕ şi mai ieftină. Exploratorul Wilton de esemplu, şĭ-a căpĕtat o nevastă fórte frumuşică, pentru o păreche de papucĭ. La Carochii din California, de obiceiŭ părinții cer pentru fetele lor $\frac{1}{2}$ salbă de scoice. Décă însĕ fetele au o frumseță deosebită, décă sunt destoinice, şi mai sciu cóce şi pâne de ghindă, pețitorii plătesc bucuros o salbă întrégă de scoice. O damă cafră, după posiția socială a familiei ei, se plătesce cu 2—10 vacĭ. Pentru o navastă în New-York, trebue sĕ plătéscă doi-spre-dece cai. In țéra tartarilor femeia se cântăresce cu unt, socrul samojed preferă cerbĭ, ér Chisanii indienĭ se mulțumesc cu puțin urez şi cu o rugie (monetă). La Mişmi, un om bogat are sĕ plătéscă pentru nevastă-sa douĕ-decĭ vite cornute, un sĕrac îşĭ póte căpĕta nevastă şi pentru un porc. In Timorlant cineva nu se póte însura, décă nu póte da în schimb dințĭ de elefant; la Figieri este de ajuns un dinte de chit. In Unyero îțĭ poțĭ căpĕta o femeie pe credit. Vêndĕtorul o predă însĕ numai când se plătesce rata din urmă. La multe popóre din Africa, Asia şi America, ginerile rĕmâne ca servitor la socri, cum a fost Iacob la Laban. Prețul i-se scade pe încetul din léfă, până o plătesce deplin. La sĕlbatecii din țéra Manțoni poțĭ căpĕta o femeie pentru douĕ piei de cerb, ca pretutindenea însĕ şi aicĭ sunt risipitorĭ, carĭ îşĭ vênd fetele şi pentru o piele de cerb.

Sosițĭ în Braşov.

Pe diua de 25 Februarie n.

Europa: Indig, Cluşiŭ, Barna, Bressni z, Stein, Schreiber, Viena: Gömöry, Freiwirth, Pesta; Coltofeanu, comerciant, Galațĭ.

Bucurescĭ: Thiller, Markussohr, Bucurescĭ; Lang, Pesta; Kovács, Făgăraş; Kramer, Zivak, Viena.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**
Redactor responsabil: **Traian H. Pop.**

Dela „Tipografia A. Mureşianu" din Braşov,

se pot procura următórele cărţi:

(La cărţile aicĭ înşirate este a se mai adauge pe lângă portul postal ar tat. încă 2 banĭ pentru recomandaţie.)

Cărţi pentru comercianţĭ

şi funcţionarĭ de bancă:

Introducere în contabilitate şi contabilitatea înpartidă simplă, de I. C. Panţu. O carte bună pentru a învěţa cu uşurinţă contabilitatea. Paginĭ I—VIII + 213. Preţul 2 cor. (+ 20 b. p.)

„Curs complet de corespondenţa comercială" de *I. C. Panţu.* Conţine modele de circulare, scrisorĭ de informaţiunĭ, recomandaţiunĭ şi acreditive; scrisorĭ în comerciul cu mărfurĭ, comisiune şi espediţiune; cestiunĭ cambiale, afacerĭ cu efecte, monede, cupóne etc. Preţul 3 cor. 20 b. (+ 20 b. p.)

Al doilea capitol din contabilitatea duplă, de *I. C. Panţu.* Acéstă broşură conţine: *afacerile de credit cambial şi afacerile de bancă.* Preţul broş. 2 coróne (+ 10 banĭ porto).

Un capitol din *Contabilitatea duplă* de *I. C. Panţu.* Tractéză principiile contabilităţii duple ilustrate cu diferite esemple. Preţul 1 cor. (+ 10 b. p.)

Procent, Promil, Interese şi Teoria conturilor curente de *I. C. Panţu.* Arată calcularea intereselor pe anĭ, pe lunĭ şi pe ḑile într'un mod practic; sunt mai multe esemple esplicate amĕnunţit. Preţul 80 b. (+ 10 b. porto.)

Cursul pieţei Braşov.

Din 26 Februarie n. 1903.

Bancnot rom.	Cump.	18.80	Vênd.	18.84
Argint român.	„	18.60	„	18.76
Napoleond'orĭ.	„	18.84	„	18 88
Galbenĭ	„	11.20	„	11.30
Mărcĭ germane	„	116.90	„	117.20
Scris fonc. Albina 5%		101.—	„	102·—
Lire turcescĭ	„	21.40	„	—.—
Ruble Rusescĭ	„	—.—	„	—.—

„AURORA",

societate de împrumut şi păstrare în Năsĕud.

CONVOCARE.

Domnii membrii ai societăţii de împrumut şi păstrare „Aurora" sunt învitaţĭ a participa la

a XXIX-a adunare generală ordinară

care va avé loc **Duminecă în 22 Martie 1903** la **10 óre** a. m. în localitatea institutului din Năsĕud

Pentru casul când acéstă adunare nu s'ar puté ţinea din lipsa voturilor recerute, prin acésta se convócă tot-odată a doua adunare, care va avé loc în **29 Martie 1903** la órele şi locul fixat, în care vor aduce hotărîrĭ valabile membrii presenţĭ

Ordinea ḑilei:

1. Raportul direcţiunei şi al comisiunei censurătóre
2. Statorirea bilanţului pe anul 1902, distribuirea profitului, darea absolutoriului pentru anul de gestiune espirat
3. Alegerea directorului pe timp de 3 anĭ.
4. Alegerea a doi membrii în consiliul administrativ pe timp de 3 anĭ.
5. Alegerea comisiunei censurătóre pe timp de un an.
6 Propunerile consiliului administrativ şi eventual alte propunerĭ insinuate în sensul statutului.

Năsĕud, 21 Februarie 1903.

(863,2—3) **Direcţiunea.**

Sz. 285—1903.

tlkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. járásbiróság mint telekönyvi hatóság közhirré teszi, hogy a „Furnica" takpénztár végrehajtatónak Sasu Bucura szül. Stroia hagyatéka végrehajtást szenvedő elleni 4C0 kor. tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a fogarasi kir. járásbiróság) területén levő, a hurezi 121 sz. tlkjkvben Sasu Bucura szül. Stroia, Sucaciu Juon Juon, Sasu Juon tulajdonául felvett

58	hrsz. ingatlra egészben	18	kor.	2155	hrsz	ingatlra	egészben	37	kor.
163	„ „ „	21	„	2164	„	„	„	16	„
334	„ „ „	8	„	2198/1	„	„	„	17	„
344	„ „ „	72	„	2267	„	„	„	27	„
346	„ „ „	43	„	2278	„	„	„	15	„
401	„ „ „	47	„	2289	„	„	„	11	„
867	„ „ „	30	„	2303/2	„	„	„	17	„
966	„ „ „	32	„	2324	„	„	„	31	„
968	„ „ „	22	„	2349	„	„	„	10	„
986	„ „ „	35	„	2351	„	„	„	15	„
1263	„ „ „	66	„	2356	„	„	„	5	„
1383	„ „ „	19	„	2376	„	„	„	8	„
1402	„ „ „	22	„	2413/2	„	„	„	2	„
1406	„ „ „	7	„	2417	„	„	„	17	„
1434	„ „ „	36	„	2430/1	„	„	„	24	„
1557	„ „ „	91	„	2447	„	„	„	14	„
1772	„ „ „	5	„	2578	„	„	„	34	„
1940	„ „ „	25	„	2606	„	„	„	23	„
1942	„ „ „	7	„	2995	„	„	„	13	„
1957	„ „ „	19	„	3065	„	„	„	27	„
2061	„ „ „	20	„	3203	„	„	„	19	„
2151	„ „ „	33	„	3863/2	„	„	„	45	„

koronában ezennel megálapitott kikiáltási árban elrendeltetik és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1903 évi Márczius hó 12-ik napján délelőtt 9 órakor** Huréz község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881 novem. 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX t. cz. 170 § sa értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Fogaras, 1903 évi január hó 12-ik napján.

A kir. jbiróság, mint tlknyvi hatóság

SCHU PITER,
kir. albiró.

862.1—1